ΣΠΑΜΕ ΤΗ ΣΙΩΠΗ – ΠΟΤΕ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ

Σωματείο Εργαζομένων στην Έρευνα και Τριτοβάθμια Εκπαίδευση – Παράρτημα Αχαΐας

8η Μάρτη, Κάλεσμα σε συλλαλητήριο στις 18:00 στην πλ. Γεωργίου

Το τελευταίο διάστημα πλήθος περιστατικών έμφυλης βίας έρχονται στο φως επιβεβαιώνοντας πως οι γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ υποκείμενα ,ως τα πιο ευάλωτα κομμάτια της εργατικής τάξης, πέρα από την εργασιακή τους εκμετάλλευση έχουν να αντιμετωπίσουν και την έμφυλη καταπίεση. Οι γυναικοκτονίες και οι ομαδικοί βιασμοί δεν είναι «σκληρά εγκλήματα πάθους» αλλά έκφανση της καθημερινής επίθεσης που δεχόμαστε!
Συγκεκριμένα, αυτή εκφράζεται όχι μόνο από παρενοχλήσεις και κακοποιητικές συμπεριφορές εντός και εκτός του χώρου εργασίας μας αλλά και μέσα από το εντεινόμενο καθεστώς ανεργίας – επισφάλειας που επισφραγίζεται από χαμηλότερους μισθούς, λιγότερα δικαιώματα και την επί της ουσίας άνιση πρόσβαση στην εργασία.

Στα εργασιακά, το αστικό μπλοκ βαζει στο τραπέζι το **νόμο Χατζηδάκη**, ως στρατηγικού τύπου επίθεση στην καρδιά της εργασίας και στο συνδικαλισμό δίνοντας ψευδεπίγραφες λύσεις στο έμφυλο ζήτημα στην εργασία. Χαρακτηριστική είναι η απάντηση της κυβέρνησης στις παρενοχλήσεις στους χώρους δουλειάς που ουσιαστικά κλείνει το μάτι στην απομάκρυνση του θύματος από τη δουλειά του σε περίπτωση που κακοποιηθεί. Επιπλέον, η αύξηση/ενίσχυση γονικής άδειας στον πατέρα παρουσιάζεται σαν λύση στην γυναικεία ανισότητα στην εργασία τη στιγμή που οι άδειες μητρότητας είναι υπό συνεχή διαπραγμάτευση και η προστασία της εργασίας των εγκύων δεν εξασφαλίζεται.

Στο χώρο της έρευνας, με αφορμή την καταγγελία σεξουαλικής παρενόχλησης που έγινε από συναδέλφισσα μας για μέλος ΔΕΠ του Πανεπιστημίου Πατρών φαίνεται ότι ο ακαδημαϊκός χώρος δεν μένει στο απυρόβλητο. Πίσω από το προσωπείο της

αριστείας που προβάλλει η κυβερνητική πολιτική για τα ιδρύματα, δε μπορεί να κρυφτεί η ωμή πραγματικότητα ότι μια εργαζόμενη στην έρευνα αναγκάζεται να υπομείνει το κακοποιητικό περιβάλλον μέχρι το πέρας του διδακτορικού της πριν προβεί σε καταγγελία. Η παραπάνω κατάσταση μάλιστα είναι ενδεικτική ενός εργασιακού κλάδου ,που δεν έχει καν αναγνωριστεί κάνοντας τους εργαζομένους τους έρμαια εκμετάλλευσης και εκφοβισμού. **Η κυβερνητική πολιτική που βλέπει το πανεπιστήμιο ως άμεσο πεδίο κερδοφορίας επιδιώκει την πλήρη ασυλία στα υψηλόβαθμα μέλη του και την απουσία συνδικαλιστική δράσης φοιτητών και εργαζομένων δημιουργώντας ένα τοπίο όπου η απλήρωτη εργασία, ο εκφοβισμός εώς και η παρενόχληση θεωρούνται θέσφατα και αδιανόητο να καταγγελθούν.**

Δε θα σωπάσουμε άλλο μέχρι το πέρας του project, της διατριβής, της εργασίας. Είμαστε εργαζόμενες και έχουμε δικαιώματα, καμία εκμετάλλευση και παρενόχληση δεν θα είναι πια ανεκτή!

Δε περιμένουμε τίποτα από το αστικό κράτος και τους θεσμούς του. Δε θα πειράξουν ποτέ εκείνους που εκφράζουν τα συμφέροντα τους , τους μεγαλοεπιχειρηματίες της Coca-Cola , τους μεγαλοκαθηγητές – manager που προσελκύουν ζεστό χρήμα στο πανεπιστήμιο. Οι μόνοι εχθροί τους είναι οι εργαζόμενοι και η νεολαία, για αυτό και τα αστικά ΜΜΕ τρέχουν να ξεπλύνουν κακοποιητές υιοθετώντας οχετό σεξισμού. Για αυτό η αστυνομία καθυστερεί τοξικολογικές επιζωσών, αδιαφορεί για καταγγελίες έμφυλης βίας, δίνει «πολύτιμες» συμβουλές στους γυναικοκτόνους μέσω του «συνδικαλιστή» Μπαλάσκα και για αυτό οι αναγκαίες και επαρκείς δημόσιες δομές για την υποστήριξη των θυμάτων λάμπουν δια της απουσίας τους.

Είμαστε στο πλάι κάθε συναδέλφισσας μας και γυναίκας που καταγγέλλει περιστατικό, αλλά δε θα περιμένουμε την επόμενη καταγγελία! Τα σωματεία οφείλουν να πρωτοστατήσουν στη μάχη ενάντια στην έμφυλη βία και καταπίεση για να τελειώνουμε με κάθε είδους πατριαρχική και σεξιστική αντίληψη, διάκριση και εξουσία στις δουλειές και στις σχολές μας!

Σε έναν κλάδο χωρίς σύμβαση εργασίας όπως η έρευνα όπου το δικαίωμα στη μητρότητα συνεπάγεται την απομάκρυνση της εκάστοτε ερευνήτριας, όπου οι άδειες εγκυμοσύνης δε υφίσταται, όπου η πρόσβαση των γυναικών δεν είναι ίση, όπου δεν προβλέπεται τίποτα για σεξουαλικές παρενοχλήσεις στην ανύπαρκτη σύμβαση εργασίας μας είναι πιο αναγκαίο από ποτέ το σωματείο μας να πάρει αποφασιστικές πρωτοβουλίες για την προστασία των διπλά καταπιεζόμενων και

υπό εκμετάλλευση κομματιών της εργατικής τάξης. Η χειραφέτηση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ+, που υφίστανται τη σεξιστική βία καθημερινά, ακόμη κι αν δε γνωστοποιούνται όλα τα περιστατικά, πρέπει να γίνει υπόθεση των σωματείων και συλλόγων.

Το σωματείο μας στέκεται στο πλάι των θυμάτων και προτρέπει κάθε συναδέλφισσα/ο να καταγγείλει περιστατικά σεξουαλικών παρενοχλήσεων, mobbing κόντρα στο καθεστώς εκφοβισμού! Σπάμε τη σιωπή! Τα περιστατικά έμφυλης βίας δεν αυξήθηκαν τώρα, τώρα όμως η κοινωνία έχει αρχίσει να τα αντιπαλεύει μιλώντας ανοιχτά για τη συναίνεση, τη κουλτούρα βιασμού, τις παρενοχλήσεις, το ρόλο της εργαζόμενης γυναίκας στη δουλειά και στο σπίτι και βγαίνοντας μαζικά στο δρόμο παλεύοντας για μια άλλη κοινωνία δίχως εκμετάλλευση και κάθε είδους καταπίεση!

Η φετινή 8η Μάρτη σημαδεύεται όχι μόνο από την οργή των καθημερινών φρικτών περιστατικών αλλά από τις χιλιάδες φωνές των συναδελφισσών μας κόντρα στο σύστημα που γεννά βία και εκμετάλλευση! Σε αυτό το πλαίσιο, απευθύνουμε ανοιχτό κάλεσμα σε σωματεία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, φοιτητικούς συλλόγους, στο ΕΚΠ αλλά και σε συλλογικότητες για τη διοργάνωση απογευματινού συλλαλητηρίου ενόψει της 8η Μάρτη.

Καλούμε σε συλλαλητήριο στις 8/3 στις 18:00 στην πλ. Γεωργίου!

Διεκδικούμε:

– Το «Παρατηρητήριο Εργοδοτικής Αυθαιρεσίας» που συγκρότησε το σωματείο να δέχεται καταγγελίες συναδελφισσών για ζητήματα έμφυλων διακρίσεων, παρενοχλήσεων, εκφοβισμού κ.α. Στοχεύουμε στη **δημιουργία κοινής επιτροπής του ΣΕΡΕΤΕ Πάτρας με λοιπά σωματεία εργαζομένων στο πανεπιστήμιο και συλλόγους** που θα λειτουργεί ως ασφαλής χώρος για την κατάθεση καταγγελιών των εργαζομένων και φοιτητριών σε σχέση με ζητήματα έμφυλων διακρίσεων.

– Συνεχής ενημέρωση του σωματείου για την πορεία της καταγγελίας και απομάκρυνση του μέλους ΔΕΠ που έχει γίνει καταγγελία σε βάρος του.

-Μέριμνα για προστασία των θυμάτων στην έρευνα. Συλλογική σύμβαση εργασίας στην έρευνα που θα μεριμνά και για αυτό και δε θα εγκλωβίζει το θύμα στο κακοποιητικό περιβάλλον αλλά θα του εξασφαλίζει τη συνέχεια της δουλειάς του – διατριβής του.

- Πλήρη προστασία της μητρότητας. Γονικές άδειες και για τους δύο γονείς. Δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας (γηροκομεία, παιδικοί σταθμοί, πρωτοβάθμια περίθαλψη).

-Καμία ανοχή στην κουλτούρα του βιασμού, στις παρενοχλήσεις, στις διακρίσεις λόγω φύλου και σεξουαλικότητας στους χώρους δουλειάς. Να προβλεφθούν στις συλλογικές συμβάσεις διατάξεις για την προστασία των εργαζομένων από την σεξουαλική παρενόχληση και την κακοποίηση. Μισθοί υπερημερίας όταν εξαναγκάζεται μία γυναίκα να φύγει από τη δουλειά λόγω παρενόχλησης από τον εργοδότη. **Άμεση δικαίωση σε περιστατικά σεξιστικών, εργοδοτικών αυθαιρεσιών, ηθικής και ψυχολογικής παρενόχλησης (mobbing) στους εργασιακούς χώρους.**

-Προστασία στο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του σώματος. Καμία απαγόρευση ή περιορισμός των εκτρώσεων. Δημόσιες, δωρεάν ασφαλείς εκτρώσεις για όλες όσες το επιθυμούν.

-Να δημιουργηθούν ιατροδικαστικά κέντρα σε κάθε νομό, να αναγνωριστεί νομικά ο όρος «γυναικοκτονία». **Δημόσια και δωρεάν ιατρική, ψυχολογική, νομική υποστήριξη των επιζώντων βίας λόγω φύλου και σεξουαλικότητας. Οικονομική στήριξη των επιζώντων.**

-Να δοθούν εδώ και τώρα λεφτά για να ανοίξουν ξενώνες φιλοξενίας και **μονάδες περίθαλψης των επιζωσών έμφυλης βίας.**

-Να καταργηθεί ο αντεργατικός νόμος Χατζηδάκη. Ίση αμοιβή για ίση εργασία. Ίσα δικαιώματα για όλες/ους. Όχι στις μισθολογικές διακρίσεις σε βάρος των γυναικών. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλες και όλους με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, ωράριο και μισθό.

-Όχι στη μονιμοποίηση της τηλεργασίας που πλήττει περισσότερο τις εργαζόμενες γυναίκες ενοποιώντας το περιβάλλον της εργασίας και του σπιτιού.

-Κατάργηση του αντιδραστικού νομοσχεδίου Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια. Προστασία μητέρας-παιδιού από την κακοποίηση.